

บทที่ 4

ผลการทดลองและวิจารณ์

4.1 คุณภาพของวัตถุดินหลักที่ใช้ในการผลิต

วัตถุดินหลักที่ใช้ทั้ง 3 ชนิด ได้แก่ ข้าวโพดเกลือด ปลายข้าวหอมมะลิบด และฟิกทองผง มีลักษณะเป็นเม็ดขนาดเล็ก ข้าวโพดเกลือดมีสีเหลืองอ่อนกว่าฟิกทองผงเล็กน้อย ส่วนปลายข้าวหอมมะลิบดมีสีขาว (ภาพภาคผนวก ก.1) เมื่อตรวจวัดค่าความสว่าง (L^*) ค่าสีแดง (a^*) และค่าสีเหลือง (b^*) พบว่า วัตถุดินทั้ง 3 ชนิดมีค่าสีที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยที่ปลายข้าวหอมมะลิบดมีค่าความสว่าง (L^*) สูงที่สุด (90.98 ± 0.16) รองลงมาคือข้าวโพดเกลือด (81.19 ± 0.67) และฟิกทองผง (73.61 ± 0.58) ตามลำดับ (ตารางที่ 4.1) สำหรับค่าสีแดง (a^*) พบว่า วัตถุดินหลักทั้ง 3 ชนิดมีค่าสีแดงคงค่อนข้างต่ำอยู่ในช่วง -0.81 ± 0.06 ถึง 6.77 ± 0.23 ส่วนค่าสีเหลือง (b^*) พบว่า ฟิกทองผงมีค่าสีเหลืองสูงสุด (48.67 ± 0.90) รองลงไปคือ ข้าวโพดเกลือด (46.47 ± 2.28) และปลายข้าวหอมมะลิบด (7.17 ± 2.12) ตามลำดับ

เมื่อนำข้าวโพดเกลือดซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์จากการค้า ไปร่อนผ่านตะแกรงที่มีความละเอียดต่างกัน พบว่า อนุภาคส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 20-50 เมช (ร้อยละ 68.00 ± 2.00) (ตารางที่ 4.1) ที่เหลือเป็นอนุภาคที่มีขนาดเล็กกว่า 50 เมช และใหญ่กว่า 20 เมช (ร้อยละ 30.67 ± 2.31 และ 1.33 ± 1.16 ตามลำดับ) แสดงว่าผู้ผลิตได้ทำการร่อนคัดแยกขนาดใหญ่ออกไป อาจเป็นเพราะ ขนาดอนุภาคของวัตถุดินมีผลต่อลักษณะเนื้อสัมผัสและความรู้สึกขณะที่รับประทาน โดยข้าวโพดเกลือดที่มีขนาดอนุภาคอยู่ในช่วง 50-60 เมช เมื่อผ่านเครื่องเอ็กซ์ทรูเดอร์สกรู ขนาดกรอบที่ได้มีลักษณะเนื้อสัมผัสมีขนาดอนุภาคอยู่ในช่วง 16-25 เมช จะได้ขนาดกรอบที่มีเนื้อสัมผัสมีขนาดที่กรอบแข็ง เนื้อแน่น เชลโครองสร้างใหญ่ รูอากาศໂトイ (ประชา, 2537) เมื่อนำปลายข้าวหอมมะลิและฟิกทองผงไปปูดผ่านเครื่องบดที่มีการติดตั้งตะแกรงขนาด 2.5 มิลลิเมตร และนำไปร่อนผ่านตะแกรงที่มีความละเอียดแตกต่างกันพบว่า ขนาดอนุภาคของวัตถุดินทั้ง 2 ชนิดมีการกระจายตัว โดยมีปริมาณอนุภาคที่มีขนาดใหญ่กว่า 20 เมช อยู่สูงถึงช่วงร้อยละ 19.33 ± 3.51 ถึง 21.33 ± 1.53 ที่เหลืออยู่ในช่วง 20-50 เมช และเล็กกว่า 50 เมช การที่วัตถุดินมีอนุภาคขนาดใหญ่ปูนอยู่มากอาจมีผลต่อคุณภาพของผลิตภัณฑ์ที่ได้ โดยที่อาจทำให้ผลิตภัณฑ์มีลักษณะเนื้อสัมผัสมีขนาดที่กรอบแข็งและแน่นขึ้น ซึ่งโดยทั่วไปอาหารเข้ารูปชาติควรจะมีคุณสมบัติที่กรอบแข็ง โครงอาการเล็ก ดูดซับน้ำน้ำได้ดี มีความพองตัวดีและความหนาแน่นอยู่ในเกณฑ์ที่สูงกว่าขนาดกรอบ (ประชา และบุพานักยนต์, 2540)

จากการตรวจวิเคราะห์คุณภาพทางเคมีพบว่า ลักษณะคุณภาพทางเคมีของวัตถุดินส่วนใหญ่ (ความชื้น โปรตีน เยื่อไขยาน เถ้า คาร์บอโนไซเดต อะไมโลส แป้ง วาเตอร์แอคติวิตี้ และเบต้า-แคนโธฟิล) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยความชื้น และวาเตอร์แอคติวิตี้ของวัตถุดินทั้ง 3 ชนิดมีปริมาณอยู่ในช่วงเกณฑ์ที่เหมาะสมของชั้นยาติกือความชื้นร้อยละ 8-14 (Watt and Merrill, 1975) และมีวาเตอร์แอคติวิตี้ต่ำกว่า 0.6 ซึ่งเป็นช่วงที่ปลอดภัยจากการเจริญของเชื้อจุลินทรีย์ (นิชิยา, 2545; Fellow, 1993 และ Banwart, 1983)

ปริมาณโปรตีนในฟักทองผงมีค่ามากที่สุด (ร้อยละ 10.58 ± 0.02) รองลงมาเป็นปลายข้าวหอนะลินดและข้าวโพดเกล็ด (ร้อยละ 6.92 ± 0.09 และ 5.38 ± 0.09 ตามลำดับ) ในฟักทองผงมีปริมาณเยื่อไขยานและเถ้าสูงที่สุด (ร้อยละ 8.21 ± 0.15 และ 4.62 ± 0.04 ตามลำดับ) ซึ่งปริมาณเถ้าในวัตถุดินที่สูงเป็นตัวบ่งชี้ถึงปริมาณแร่ธาตุที่สูงขึ้นด้วย (Harber, 1998) ปริมาณคาร์บอโนไซเดตในปลายข้าวหอนะลินดมีค่าสูงสุด (ร้อยละ 81.51 ± 0.30) รองลงไปเป็น ข้าวโพดเกล็ด และฟักทองผง (ร้อยละ 80.76 ± 0.44 และ 67.81 ± 0.45 ตามลำดับ) แต่พบว่า ข้าวโพดเกล็ดมีปริมาณอะไมโลสสูงสุด (ร้อยละ 34.00 ± 0.00) รองลงไปเป็นปลายข้าวหอนะลินด (ร้อยละ 18.67 ± 1.15) และฟักทองผงมีปริมาณอะไมโลสต่ำสุด (ร้อยละ 8.00 ± 0.00) ซึ่งส่วนใหญ่ปริมาณอะไมโลสในข้าวโพดและข้าวเจ้ามีปริมาณร้อยละ 28 และ 14-32 ตามลำดับ (Blanshard, 1987) ส่วนปริมาณแป้งพบว่า ปลายข้าวหอนะลินดมีปริมาณแป้ง (ร้อยละ 49.88 ± 4.62) สูงกว่าข้าวโพดเกล็ดเล็กน้อย (ร้อยละ 45.66 ± 3.11) ส่วนฟักทองผงมีปริมาณแป้งน้อยที่สุด (ร้อยละ 32.31 ± 2.90)

นอกจากนี้ยังพบว่าในฟักทองผงมีปริมาณสารเบต้า-แคนโธฟิลสูงที่สุด (12.57 ± 0.07 มิลลิกรัมต่อ 100 กรัม) รองลงมาคือข้าวโพดเกล็ด และปลายข้าวหอนะลินด (0.90 ± 0.01 และ 0.01 ± 0.00 มิลลิกรัมต่อ 100 กรัม ตามลำดับ) ส่วนปริมาณไนมันมีค่าใกล้เคียงกันไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (ร้อยละ 0.80 ± 0.25 ถึง 1.24 ± 0.29) อย่างไรก็ตาม คุณภาพทางเคมีของวัตถุดินทั้ง 3 ชนิดเมื่อเปรียบเทียบกับงานวิจัยอื่น พบร่วมกันความแตกต่างกัน (ตารางที่ 4.2) ทั้งนี้อาจเนื่องจาก ความแตกต่างของสายพันธุ์ แหล่งที่ปลูก เขตกรรม การเก็บเกี่ยว รวมไปถึงการเตรียมตัวอย่างเพื่อวิเคราะห์ และวิธีการวิเคราะห์ เป็นต้น

ตารางที่ 4.1 คุณภาพทางกายภาพและเคมีของข้าวโพดเกลือด ปลายข้าวหอนมะลิบด และฟักทองผง

ลักษณะคุณภาพ ^{1/}	วัตถุนิบบ		
	ข้าวโพดเกลือด	ปลายข้าวหอนมะลิบด	ฟักทองผง
คุณภาพทางกายภาพ			
ค่าความส่วน (L*)	81.19 ^b ± 0.67	90.98 ^a ± 0.16	73.61 ^c ± 0.58
ค่าสีแดง (a*)	6.77 ^a ± 0.23	-0.81 ^c ± 0.06	4.84 ^b ± 0.31
ค่าสีเหลือง (b*)	46.47 ^a ± 2.28	7.17 ^b ± 2.12	48.67 ^a ± 0.90
ขนาดอนุภาค			
ใหญ่กว่า 20 เมช (ร้อยละ)	1.33 ^b ± 1.16	21.33 ^a ± 1.53	19.33 ^a ± 3.51
อยู่ในช่วง 20-50 เมช (ร้อยละ)	68.00 ^a ± 2.00	45.00 ^c ± 3.00	56.00 ^a ± 3.61
เล็กกว่า 50 เมช (ร้อยละ)	30.67 ^a ± 2.31	33.67 ^a ± 1.53	24.67 ^b ± 4.04
คุณภาพทางเคมี^{2/}			
ความชื้น (ร้อยละ)	11.90 ^a ± 0.20	9.87 ^b ± 0.21	7.93 ^c ± 0.30
โปรตีน (ร้อยละ)	5.38 ^c ± 0.09	6.92 ^b ± 0.09	10.58 ^a ± 0.02
ไขมัน (ร้อยละ) ^{ns.}	1.24 ± 0.29	0.80 ± 0.25	0.85 ± 0.03
เยื่อไยหยาบ (ร้อยละ)	0.45 ^b ± 0.78	0.52 ^b ± 0.15	8.21 ^a ± 0.15
เต้า (ร้อยละ)	0.27 ^c ± 0.03	0.38 ^b ± 0.03	4.62 ^a ± 0.04
คาร์โนบิไซเดรต (ร้อยละ)	80.76 ^b ± 0.44	81.51 ^a ± 0.30	67.81 ^c ± 0.45
อะไมโอดส (ร้อยละ)	34.00 ^a ± 0.00	18.67 ^b ± 1.15	8.00 ^c ± 0.00
แป้ง (ร้อยละ)	45.66 ^a ± 3.11	49.88 ^a ± 4.62	32.31 ^b ± 2.90
วอเตอร์แอคติวิตี้	0.57 ^a ± 0.00	0.43 ^b ± 0.00	0.40 ^c ± 0.00
สารเบต้า-แคโรทีน (มิลลิกรัมต่อ 100 กรัม)	0.90 ^b ± 0.01	0.01 ^c ± 0.00	12.57 ^a ± 0.07

หมายเหตุ: 1/ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยตามแนวโน้ม อักษรภาษาอังกฤษกำกับต่างกันมีความแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

2/ คุณภาพทางเคมี ยกเว้นวอเตอร์แอคติวิตี้ คำนวณจากน้ำหนักฐานเปียก (wet basis)

ns. หมายถึง ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ตารางที่ 4.2 เปรียบเทียบคุณภาพของวัตถุคุน 3 ชนิดกับงานวิจัยอื่น

คุณภาพทางเคมี	ข้าวโพดเกลี้ด			ข้าว			ฟักทองผง	
	ค่าที่ วิเคราะห์ ได้	สมชาย และ คงะ (2539)	Naivikul <i>et al.</i> (2002)	ค่าที่ วิเคราะห์ ได้	Juliano (1993)	กอง ¹ โภชนาการ (2535)	ค่าที่ วิเคราะห์ ได้	จริรา และคงะ (2546)
ความชื้น (ร้อย ละ)	11.90	10.12	13.08	9.87	14.00	11.8	7.93	5.13
โปรตีน (ร้อย ละ)	5.38	9.97	6.30	6.92	6.3-7.1	6.4	10.58	1.70
ไขมัน (ร้อยละ)	1.24	2.10	0.44	0.80	0.3-0.5	0.8	0.85	2.21
เยื่อไขขยาน (ร้อยละ)	0.45	8.76	1.67	0.52	0.2-0.5	0.3	8.21	3.29
น้ำ (ร้อยละ)	0.27	0.58	0.51	0.38	0.3-0.8	-	4.62	3.24
คาร์โบไฮเดรต (ร้อยละ)	80.76	78.59	-	81.51	77.89	80.4	67.81	-
เบต้า-แคลโรทิน (มิลลิกรัม ต่อ 100 กรัม)	0.90	-	-	0.01	-	-	12.57	3.77

หมายเหตุ : - ไม่มีการวิเคราะห์

4.2 อัตราส่วนที่เหมาะสมของวัตถุคุนในการผลิตอาหารเข้าชุดชาติเสริมฟักทองผง

จากการเสริมฟักทองผงร้อยละ 0 5 10 15 และ 20 ตามลำดับ ทดสอบในส่วนผสมของข้าวโพด เกลี้ดกับปลายข้าวหอนมะลิบด (1:1) เมื่อปรับความชื้นส่วนผสมให้เป็นร้อยละ 13 และผ่านเครื่องเอ็กซ์ทรูเดอร์แบบสกรูเดี่ยวที่ความเร็วรอบสกรู 200 รอบต่อนาที และอุณหภูมิสุดท้ายเป็น 170 องศาเซลเซียส เมื่อตรวจวิเคราะห์คุณภาพทางกายภาพของผลิตภัณฑ์ที่ได้พบว่า การเสริมฟักทองผง ลงในส่วนผสมของข้าวโพดเกลี้ดกับปลายข้าวหอนมะลิบดในปริมาณที่มากขึ้น มีผลทำให้ความ ส่วน (L*) มีแนวโน้มลดลง (87.24 ± 0.39 83.78 ± 0.14 78.70 ± 0.20 76.43 ± 0.14 และ 74.62 ± 0.15 ตามลำดับ) ค่าสีแดง (a*) มีแนวโน้มสูงขึ้น (2.33 ± 0.23 0.16 ± 0.14 2.70 ± 0.04 3.92 ± 0.08 และ 4.77 ± 0.18 ตามลำดับ) เช่นเดียวกับค่าสีเหลือง (b*) ที่มีแนวโน้มสูงขึ้นตามระดับฟักทองผงที่เพิ่มขึ้น (39.99 ± 1.06 46.79 ± 0.65 49.23 ± 0.51 49.84 ± 0.27 และ 51.08 ± 0.40 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.3) การที่ค่าสีมีการเปลี่ยนแปลงเนื่องจากฟักทองผงที่เสริมลงไปมีค่าความส่วนน้อยกว่าแต่เมื่อค่าสี เหลืองสูงกว่าวัตถุคุนหลักชนิดอื่น เมื่อนำไปเสริมทดสอบส่วนผสมของข้าวโพดเกลี้ดและปลายข้าว

ห้อมมะลิบดในปริมาณที่มากขึ้น จึงทำให้อาหารเข้ารักษาติดมีแนวโน้มของค่าความสว่างและค่าสีเหลืองใกล้เคียงกับสีของฟิกทองพงมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จริภา และคณะ (2547) ที่ใช้ฟิกทองพงเสริมลงไปในผลิตภัณฑ์ขนมไทยแล้วพบว่า ขนมไทยที่เสริมฟิกทองพงจะมีค่าความสว่างของสีลดลง แต่ค่าสีแดง และค่าสีเหลืองมีแนวโน้มสูงขึ้นตามปริมาณของฟิกทองพงที่เสริมลงไป

เมื่อนำไปตรวจวิเคราะห์ความหนาแน่น อัตราส่วนการพองตัว และแรงกดแตก พบร้า การเสริมทอกแทนปริมาณฟิกทองพงปริมาณร้อยละ 0 5 10 15 และ 20 ตามลำดับในส่วนผสมของข้าวโพดเกล็ดกับปลายข้าวห้อมมะลิบด (1:1) ทำให้ความหนาแน่นและค่าแรงกดแตกของผลิตภัณฑ์ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น (0.08 ± 0.00 0.10 ± 0.00 0.11 ± 0.00 0.13 ± 0.00 และ 0.16 ± 0.00 กรัมต่อมิลลิลิตร ตามลำดับ และ 5.802 ± 1.03 7.880 ± 1.67 8.368 ± 1.16 10.918 ± 1.56 และ 11.886 ± 1.20 กิโลกรัม ตามลำดับ) ส่วนอัตราส่วนการพองตัวของผลิตภัณฑ์ลดลง (3.16 ± 0.14 2.71 ± 0.06 2.45 ± 0.09 2.09 ± 0.03 และ 2.01 ± 0.08 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.3)

ความหนาแน่น ค่าแรงกดแตก และอัตราส่วนการพองตัว มีความสัมพันธ์กันคือ ถ้าความหนาแน่นและค่าแรงกดแตกมาก อัตราส่วนการพองตัวจะน้อย เช่นเดียวกันหากความหนาแน่นน้อย และค่าแรงกดแตกน้อย อัตราส่วนการพองตัวจะมาก ซึ่งจะส่งผลต่อลักษณะเนื้อสัมผัสของผลิตภัณฑ์ คือผลิตภัณฑ์ที่มีความหนาแน่นสูงและมีค่าแรงกดแตกมากก็จะมีความแข็งมากด้วย (ประชา และจุฬาลักษณ์, 2542) ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากการที่ขนาดของวัตถุดินที่มีขนาดใหญ่ ทำให้ผลิตภัณฑ์มีเนื้อสัมผัสที่กรอบแข็งมากขึ้น (ประชา, 2537) นอกจากนี้ยังอาจเป็นผลมาจากการปริมาณโปรตีนและเส้นใยในวัตถุดินส่วนผสม ซึ่งหากมีโปรตีนและเส้นใยในวัตถุดินส่วนผสมมากขึ้น ความหนาแน่นและแรงกดแตกของผลิตภัณฑ์จะสูงขึ้น อัตราการส่วนการพองตัวจะลดลง (ประชา และคณะ, 2539; จริจิต และคณะ, 2541; Boonyasirikool and Charunuch, 2000b และ Naivikul *et al.*, 2002) จะเห็นได้ว่าในฟิกทองพงมีปริมาณโปรตีนและเยื่อไขหยานอยู่สูงกว่าวัตถุดินหลักอีก 2 ชนิด เมื่อเสริมปริมาณฟิกทองพงเข้าไป ทำให้วัตถุดินส่วนผสมมีโปรตีนและเยื่อไขหยานเพิ่มขึ้น ความหนาแน่นและแรงกดแตกของผลิตภัณฑ์จึงสูงขึ้น และอัตราการส่วนการพองตัวลดลง โดยโปรตีนในวัตถุดินส่วนผสมจะจับตัวกันแน่น ทำให้แน่นพองตัวได้ไม่ดี (Yu *et al.*, 1981) เส้นใยในวัตถุดินจะทำให้ผลิตภัณฑ์ที่ได้มีอัตราส่วนการพองตัวลดลงและมีรอยแตกร้าวที่ผิว (Colonna *et al.*, 1989) Guy (1994) กล่าวว่า วัตถุดินส่วนผสมที่มีปริมาณเส้นใยมากกว่าร้อยละ 2-3 จะส่งผลต่ออัตราส่วนการพองตัว และลักษณะเนื้อสัมผัสของผลิตภัณฑ์ ซึ่งยืนยันได้จาก Onwulata *et al.* (2000) ที่ว่าหากวัตถุดินส่วนผสมมีปริมาณเส้นใยมากกว่าร้อยละ 10 อัตราส่วนการพองตัวของผลิตภัณฑ์จะลดลง เนื้อสัมผัสจะมีความแข็งมากขึ้น

ตารางที่ 4.3 คุณภาพทางกายภาพและทางประสานสัมผัสของอาหารเข้าชั้นชาติที่เสริมฟิกทองผง ในระดับต่างๆ

ลักษณะคุณภาพ ^{1/}	อัตราส่วนของส่วนผสมข้าวโพดเคลือบกับปลาข้าวห้อมมะลิบดต่อฟิกทองผง				
	94 : 0	89 : 5	84 : 10	79 : 15	74 : 20
คุณภาพทางกายภาพ					
ค่าความสว่าง (L*)	$87.24^a \pm 0.39$	$83.78^b \pm 0.14$	$78.70^c \pm 0.20$	$76.43^d \pm 0.14$	$74.62^e \pm 0.15$
ค่าสีแดง (a*)	$2.33^e \pm 0.23$	$0.16^d \pm 0.14$	$2.70^c \pm 0.04$	$3.92^b \pm 0.08$	$4.77^a \pm 0.18$
ค่าสีเหลือง (b*)	$39.99^d \pm 1.06$	$46.79^c \pm 0.65$	$49.23^b \pm 0.51$	$49.84^b \pm 0.27$	$51.08^a \pm 0.40$
ความหนาแน่น (กรัมต่อมิลลิลิตร)	$0.08^e \pm 0.00$	$0.10^d \pm 0.00$	$0.11^c \pm 0.00$	$0.13^b \pm 0.00$	$0.16^a \pm 0.00$
อัตราส่วนการพองตัว แรงกดแตก (กิโลกรัม)	$3.16^a \pm 0.14$ $5.802^d \pm 1.03$	$2.71^b \pm 0.06$ $7.880^c \pm 1.67$	$2.45^c \pm 0.09$ $8.368^e \pm 1.16$	$2.09^d \pm 0.03$ $10.918^b \pm 1.56$	$2.01^e \pm 0.08$ $11.886^a \pm 1.20$
คุณภาพทางประสานสัมผัส					
สี	$6.50^b \pm 1.73$	$7.75^a \pm 0.91$	$6.40^b \pm 1.31$	$4.70^c \pm 1.59$	$4.05^c \pm 1.67$
กลิ่น ns.	5.60 ± 1.85	6.05 ± 1.43	5.75 ± 1.45	5.60 ± 1.67	5.60 ± 1.70
รสชาติ	$5.30^b \pm 1.56$	$6.30^a \pm 0.98$	$6.20^a \pm 1.06$	$6.05^{ab} \pm 1.05$	$5.30^b \pm 1.62$
ความกรอบ	$5.90^b \pm 1.78$	$7.15^a \pm 0.99$	$6.80^{ab} \pm 1.28$	$6.75^{ab} \pm 1.07$	$6.10^b \pm 1.97$
ความเนียนเนื้อ	$5.70^b \pm 1.72$	$6.75^a \pm 1.07$	$6.45^{ab} \pm 1.05$	$6.65^a \pm 1.04$	$5.65^b \pm 1.72$
ความชอบโดยรวม	$5.95^{bc} \pm 1.43$	$7.05^a \pm 0.99$	$6.50^{ab} \pm 1.00$	$5.90^{bc} \pm 1.16$	$5.25^c \pm 1.62$

หมายเหตุ: 1/ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยตามแนวโน้ม อักษรภาษาอังกฤษกำกับต่างกันมีความแตกต่างกัน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ns. หมายถึงไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

เมื่อทำการทดสอบทางประสานสัมผัสในด้านสี กลิ่น รสชาติ ความกรอบ ความเนียนเนื้อ และความชอบโดยรวมของอาหารเข้าชั้นชาติที่เสริมฟิกทองผงในปริมาณแตกต่างกัน พบว่าคุณภาพด้านสี รสชาติ ความกรอบ ความเนียนเนื้อ และความชอบโดยรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ส่วนคุณภาพทางด้าน กลิ่น มีความชอบใกล้เคียงกันไม่แตกต่างกันทางสถิติ (อยู่ในช่วง 5.60 ± 1.67 ถึง 6.05 ± 1.43) (ตารางที่ 4.3) เมื่อเสริมฟิกทองผงในปริมาณร้อยละ 5 และ 10 การยอมรับในทุกกลุ่มจะได้รับการยอมรับสูงกว่าอาหารเข้าชั้นชาติที่ไม่ได้เสริมฟิกทองผง แต่การยอมรับจะลดลงหากเสริมฟิกทองผงในปริมาณที่มากกว่านี้ (ร้อยละ 15 และ 20 ตามลำดับ) จะเห็นว่าอาหารเข้าชั้นชาติที่ได้รับการยอมรับน้อยคือ

อาหารเช้าัญชาติที่มีอัตราส่วนการพองตัวน้อย มีความหนาแน่นและค่าแรงกดแตกสูง นั่นก็คือ อาหารเช้าัญชาตินั้นมีความแข็งมาก ซึ่งเป็นลักษณะเนื้อสัมผัสที่ผู้บริโภคไม่ชอบ (ประชา และ จุพาลักษณ์, 2542 และ Sacchetti *et al.*, 2004)

ดังนั้นการเลือกอาหารเช้าัญชาติเสริมฟิกทองผงที่เหมาะสมที่สุด จึงพิจารณาสูตรที่สามารถ เสริมฟิกทองผงได้มากที่สุด และยังคงได้รับคะแนนการยอมรับคุณภาพทางประสาทสัมผัสที่สูงอยู่ โดยเฉพาะการยอมรับคุณภาพทางด้านเนื้อสัมผัสได้แก่ ความกรอบ ความเนียนเนื้อ และความชอบ โดยรวม เนื่องจากคุณภาพทางด้านอื่นๆ ก็คือ กลิ่น และรสชาติ สามารถปรับปรุงได้โดยการแต่ง กลิ่นและรสชาติ เช่นการเคลือบคาราเมล ดังนั้นจึงเลือกอาหารเช้าัญชาติที่เสริมฟิกทองผงใน ปริมาณร้อยละ 10 ทดแทนในส่วนผสมของข้าวโพดเกล็ดกับปลายข้าวหอนมะลิบด ไปศึกษาภาวะ การผลิตที่เหมาะสมในการผลิตอาหารเช้าัญชาติเสริมฟิกทองผงต่อไป

4.3 สภาพการผลิตที่เหมาะสมของอาหารเช้าัญชาติเสริมฟิกทองผง

จากอัตราส่วนที่เหมาะสม คือ ส่วนผสมของข้าวโพดเกล็ดกับปลายข้าวหอนมะลิบด (1:1) ร้อย ละ 84 ฟิกทองผงร้อยละ 10 ผสมกับน้ำตาลทราย น้ำมันพีช และแครอทเชี่ยมคาร์บอเนต ในปริมาณ ร้อยละ 3.2 และ 1 ตามลำดับ นำไปศึกษาสภาวะการผลิตที่เหมาะสม โดยวางแผนการทดลองแบบ 2^3 Factorial Experiment in Central Composite Design โดยกำหนดค่าต่ำสุดและสูงสุด ของ ปัจจัยหลักที่มีผลต่อกุณภาพของอาหารเช้าัญชาติเสริมฟิกทองผง 3 ปัจจัย คือ ความชื้นส่วนผสม ร้อยละ 12 และ 16 ความเร็วรอบสกรู 150 และ 250 รอบต่อนาที และอุณหภูมิสุดท้าย 150 และ 180 องศาเซลเซียส ตามลำดับ ซึ่งจะได้สภาพในการผลิตทั้งหมด 17 สภาวะ (ตารางภาคผนวก ง.2) ทำการผลิตผลิตภัณฑ์ทั้ง 17 สภาวะ แล้วนำผลิตภัณฑ์ที่ได้ไปวิเคราะห์คุณภาพทางกายภาพ และทาง ประสาทสัมผัส

จากการวิเคราะห์คุณภาพทางกายภาพ พบร่วมกันว่า ความชื้นส่วนผสม ความเร็วรอบสกรู และ อุณหภูมิสุดท้าย มีผลต่อค่าความหนาแน่นอยู่ในช่วง 0.10 ± 0.00 ถึง 0.21 ± 0.00 กรัมต่อมิลลิลิตร อัตราส่วนการพองตัวอยู่ในช่วง 2.01 ± 0.06 ถึง 2.42 ± 0.11 และแรงกดแตกของผลิตภัณฑ์อยู่ในช่วง 6.440 ± 1.07 ถึง 11.279 ± 1.89 (ตารางที่ 4.4) และเมื่อวิเคราะห์คุณภาพทางประสาทสัมผัสโดยเลือกวิเคราะห์ในด้านลักษณะเนื้อสัมผัสได้แก่ ความกรอบ ความเนียนเนื้อ และความชอบโดยรวม เนื่องจากเนื้อสัมผัสเป็นลักษณะเด่นของผลิตภัณฑ์อาหารเช้าัญชาติ จึงประเมินการยอมรับทางด้าน เนื้อสัมผัสและการยอมรับโดยรวม เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการเลือกสภาพการผลิต พบร่วมกันว่า คุณภาพทาง ประสาทสัมผัสด้านความกรอบอยู่ในช่วง 4.90 ± 1.48 ถึง 7.65 ± 1.31 ความเนียนเนื้อออยู่ในช่วง 4.75 ± 1.41 ถึง 7.65 ± 0.99 ความชอบโดยรวมอยู่ในช่วง 4.80 ± 1.42 ถึง 7.60 ± 1.31 (ตารางที่ 4.5)

**ตารางที่ 4.4 ผลของสภาวะในการผลิตต่อคุณภาพทางกายภาพของอาหารเชื้อชุมชาติเสริม
พิกทองพง**

สภาวะ ที่	สภาวะในการผลิต			คุณภาพทางกายภาพ		
	ความชื้น ส่วนผสม (ร้อยละ)	ความเร็ว รอบสกอร์ (รอบต่อ นาที)	อุณหภูมิ สุดท้าย (องศา เซลเซียส)	ความ หนาแน่น (กรัมต่อ มิลลิลิตร)	อัตราส่วน การพองตัว	แรงกดแตก (กิโลกรัม)
1	12.8	170	156	0.15 ± 0.00	2.34 ± 0.12	7.428 ± 1.29
2	15.2	170	156	0.21 ± 0.00	2.08 ± 0.07	7.597 ± 1.18
3	12.8	230	156	0.10 ± 0.00	2.38 ± 0.16	8.951 ± 0.73
4	15.2	230	156	0.15 ± 0.00	2.11 ± 0.08	8.476 ± 1.11
5	12.8	170	174	0.12 ± 0.00	2.32 ± 0.08	10.590 ± 1.15
6	15.2	170	174	0.15 ± 0.00	2.01 ± 0.06	8.891 ± 1.43
7	12.8	230	174	0.11 ± 0.00	2.42 ± 0.11	10.109 ± 0.82
8	15.2	230	174	0.15 ± 0.00	2.07 ± 0.10	8.823 ± 1.25
9	12	200	165	0.11 ± 0.00	2.80 ± 0.06	7.191 ± 1.25
10	16	200	165	0.18 ± 0.00	2.04 ± 0.08	8.103 ± 1.67
11	14	150	165	0.17 ± 0.00	2.40 ± 0.07	10.084 ± 1.66
12	14	250	165	0.11 ± 0.00	2.36 ± 0.07	8.180 ± 1.26
13	14	200	150	0.15 ± 0.00	2.32 ± 0.09	6.440 ± 1.07
14	14	200	180	0.12 ± 0.00	2.16 ± 0.06	10.660 ± 1.12
15	14	200	165	0.12 ± 0.00	2.32 ± 0.07	9.939 ± 1.27
16	14	200	165	0.15 ± 0.00	2.24 ± 0.19	11.279 ± 1.89
17	14	200	165	0.12 ± 0.00	2.18 ± 0.09	9.091 ± 1.50

All rights reserved
Copyright © by Chiang Mai University

ตารางที่ 4.5 ผลของสภาวะในการผลิตต่อคุณภาพทางประสาทสัมผัสของอาหารเข้าชั้นชาติเกรด
พิกทองผง

สภาวะ ที่	สภาวะในการผลิต			คุณภาพทางประสาทสัมผัส		
	ความชื้น ส่วนผสม (ร้อยละ)	ความเร็ว รอบスクูร์ (รอบต่อ นาที)	อุณหภูมิ สุดท้าย (องศา เซลเซียส)	ความกรอบ	ความเนียนแน่น	ความชอบ โดยรวม
1	12.8	170	156	6.85 ± 0.88	6.65 ± 0.86	6.50 ± 0.83
2	15.2	170	156	4.90 ± 1.48	4.75 ± 1.41	4.80 ± 1.42
3	12.8	230	156	7.65 ± 1.31	7.65 ± 0.99	7.60 ± 1.31
4	15.2	230	156	6.55 ± 1.64	6.35 ± 1.04	6.50 ± 1.10
5	12.8	170	174	7.20 ± 1.64	7.40 ± 1.10	7.10 ± 1.37
6	15.2	170	174	6.65 ± 1.63	6.40 ± 1.50	6.50 ± 1.57
7	12.8	230	174	7.45 ± 0.82	6.95 ± 0.99	7.10 ± 1.37
8	15.2	230	174	6.65 ± 1.39	5.85 ± 1.66	5.85 ± 1.60
9	12	200	165	7.55 ± 1.05	7.20 ± 1.00	7.25 ± 1.16
10	16	200	165	5.80 ± 1.64	5.10 ± 1.97	5.25 ± 1.77
11	14	150	165	5.90 ± 1.62	5.85 ± 1.33	5.40 ± 1.79
12	14	250	165	7.60 ± 1.05	7.20 ± 1.24	7.30 ± 1.34
13	14	200	150	6.55 ± 2.14	6.20 ± 2.09	6.15 ± 2.11
14	14	200	180	7.00 ± 1.49	6.70 ± 1.62	6.85 ± 1.66
15	14	200	165	7.15 ± 1.59	6.85 ± 1.60	6.90 ± 1.37
16	14	200	165	7.15 ± 1.59	6.80 ± 1.67	6.55 ± 1.57
17	14	200	165	7.50 ± 1.05	7.10 ± 1.33	7.20 ± 1.15

All rights reserved
Copyright © by Chang Mai University

จากข้อมูลคุณภาพที่ได้ นำไปวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อหาสมการทดแทน (Stepwise multiple regression) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Design Expert 6.0 สมการที่ได้เป็นสมการที่มีการให้รหัสของตัวแปรอิสระที่ระดับต่างๆ (coded equation) (ตารางภาคผนวก 4.3) และสมการที่ถอดรหัสของตัวแปรอิสระ (decoded equation) สมการที่เลือกเป็นสมการที่มีค่า R^2 (Coefficient of determination) เข้าใกล้ 1 (ตารางที่ 4.6) ซึ่งเป็นค่าที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น (ความชื้นส่วนผสม ความเร็วรอบสกรู และอุณหภูมิสุดท้าย) และตัวแปรตามที่ศึกษา (ความหนาแน่น อัตราส่วนการพองตัว และคุณภาพทางประสาทลัมผัส) สมการที่มีค่า R^2 สูง สามารถอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตามได้ดี นำสมการทดแทนถอดรหัสที่ได้ไปสร้างกราฟพื้นที่การตอบสนอง (response surface) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Statistica 5.0 ซึ่งสมการทดแทนถอดรหัส และกราฟพื้นที่การตอบสนอง สามารถนำไปใช้ในการคาดคะเนผลที่จะเกิดขึ้น หากเปลี่ยนแปลงระดับของความชื้นส่วนผสม ความเร็วรอบสกรู และอุณหภูมิสุดท้ายได้ แต่การคาดคะเนต้องกระทำในขอบเขตของช่วงหรือระดับต่ำ-สูงที่ได้จากการทดลองจริงเท่านั้น

ตารางที่ 4.6 สมการทดแทนถอดรหัส (decoded equation) ของสภาวะการผลิตต่อคุณภาพด้านต่างๆ ของผลิตภัณฑ์

สมการทดแทนถอดรหัส (decoded equation)	R^2
คุณภาพทางกายภาพ	
ความหนาแน่น = $1.8845 + 0.018391(M) - 0.00911664(S) - 0.011464(T) + 0.0000518545(S \times T)$	0.92
อัตราส่วนการพองตัว = $4.39526 - 0.15197(M)$	0.75
คุณภาพทางประสาทลัมผัส	
ความกรอบ = $10.42107 - 0.45214(M) + 0.013692(S)$	0.71
ความเนียนเนื้อ = $-71.71824 + 3.07530(M) + 0.28955(S) + 0.35617(T) - 0.00169706(S \times T) - 0.12925(M^2)$	0.89
ความชอบโดยรวม = $-46.02944 - 0.49342(M) + 0.28151(S) + 0.34438(T) - 0.00162635(S \times T)$	0.82

หมายเหตุ: M หมายถึง ความชื้นส่วนผสม (ร้อยละ)

S หมายถึง ความเร็วรอบสกรู (รอบต่อนาที)

T หมายถึง อุณหภูมิสุดท้าย (องศาเซลเซียส)

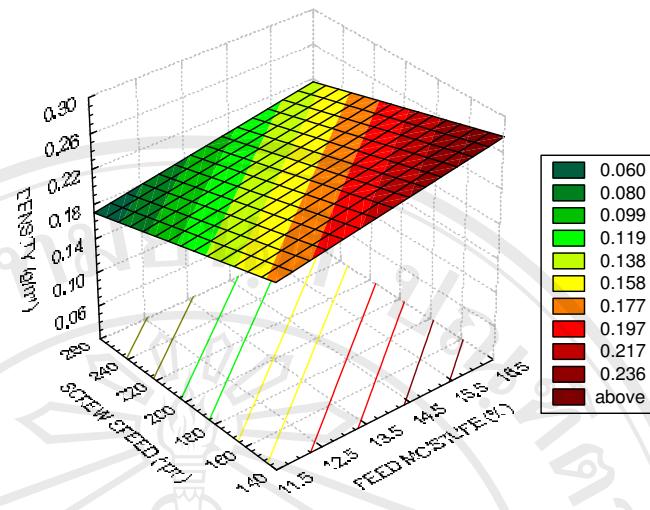
จากการพิจารณาสมการผลตอบข้อร้าห์สของคุณภาพด้านความหนาแน่น (ตารางภาคผนวก ง.3) จะเห็นได้ว่า อุณหภูมิสุดท้ายมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงความหนาแน่นของผลิตภัณฑ์น้อยกว่า ความชื้นส่วนผสม และความเร็วรอบสกรู เนื่องจากอุณหภูมิสุดท้ายมีสัมประสิทธิ์น้อยกว่าความชื้นส่วนผสม และความเร็วรอบสกรู เมื่อนำสมการผลตอบข้อร้าห์สไปสร้างกราฟพื้นที่การตอบสนองซึ่งการสร้างกราฟสามารถทำได้กราฟละ 2 ปัจจัย จึงพิจารณาให้ปัจจัยที่เหลือเป็นค่าคงที่ จากราฟพื้นที่การตอบสนองของความหนาแน่น เมื่อพิจารณาอุณหภูมิสุดท้ายคงที่ พบว่า เมื่อความชื้นส่วนผสมลดลง ความเร็วรอบสกรูเพิ่มขึ้น ทำให้ความหนาแน่นของผลิตภัณฑ์ลดลง (ภาพที่ 4.1) เมื่อพิจารณาความเร็วรอบสกรูคงที่ พบว่า เมื่อความชื้นส่วนผสมและอุณหภูมิสุดท้ายลดลง ความหนาแน่นของผลิตภัณฑ์จะลดลง (ภาพที่ 4.2) และ เมื่อพิจารณาความชื้นส่วนผสมคงที่ พบว่า เมื่อความเร็วรอบสกรูและอุณหภูมิสุดท้ายลดลง ความหนาแน่นของผลิตภัณฑ์จะลดลง (ภาพที่ 4.3) จากการที่ความชื้นส่วนผสมต่ำแล้วความเร็วรอบสกรูสูง จะมีผลต่อแรงเฉือนที่กระทำกับวัตถุดินส่วนผสมขณะที่ถูกอัดออกมา ซึ่งเมื่อความเร็วรอบสกรูสูงขึ้น แรงเฉือนก็สูงขึ้น ส่งผลให้อุณหภูมิสูงขึ้นด้วย วัตถุดินส่วนผสมขณะที่ถูกอัดออกมาได้รับการบด อัด เสียดสีมาก มีความร้อนเกิดมากขึ้น ทำให้ผลิตภัณฑ์สุกหลอมละลายเป็นเนื้อเดียวกัน ผลิตภัณฑ์จึงมีการพองตัวดีและมีความหนาแน่นลดลง (ฤทธิพันธ์, 2537; ประชา และจุฬาลักษณ์, 2540; Frame, 1994) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Chiang and Johnson (1977) ที่ว่าการใช้วัตถุดินมีความชื้นต่ำ ที่อุณหภูมิสูง จะได้ผลิตภัณฑ์ที่พอง ลักษณะเบาและมีโครงสร้างเซลล์เปิดกว้าง เมื่อนำไปอบแห้งจะได้ผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะกรอบนุ่ม

สำหรับคุณภาพทางกายภาพด้านอัตราส่วนการพองตัว เห็นได้ว่าอัตราส่วนการพองตัวของผลิตภัณฑ์ขึ้นกับความชื้นส่วนผสมเพียงอย่างเดียว โดยมีความสัมพันธ์กันแบบสมการเส้นตรง (linear equation) คือ เมื่อความชื้นส่วนผสมเพิ่มขึ้น อัตราส่วนการพองตัวของผลิตภัณฑ์จะลดลง และหากความชื้นของส่วนผสมลดลง อัตราส่วนการพองตัวของผลิตภัณฑ์จะเพิ่มขึ้น (ภาพที่ 4.4) ความชื้นส่วนผสมมีผลต่อลักษณะของผลิตภัณฑ์คือ ถ้าความชื้นส่วนผสมสูงเกินไป จะทำให้อัตราส่วนการพองตัวของผลิตภัณฑ์ลดลง เนื่องจากปริมาณน้ำที่มากเกินไป ทำให้ไอน้ำที่มีอยู่ในส่วนผสม ไม่สามารถเหยียดออกมาได้หมดในเวลาอันรวดเร็วที่ผลิตภัณฑ์ผ่านพื้นหน้าแปลน จึงทำให้มีน้ำเหลืออยู่ในโครงสร้างของผลิตภัณฑ์จำนวนมาก การพองตัวจึงไม่สามารถเกิดได้ แต่ถ้าความชื้นต่ำเกินไปจะได้ผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะไม่ดีคือ ผลิตภัณฑ์จะแห้ง เปราะเกินไป และมีรอยร้าวที่ผิว (Chiang and Johnson, 1977 และ Ding *et al.*, 2005) ความชื้นส่วนผสมที่เหมาะสมในการผลิตอาหาร เช้าชั้ญชาติ โดยกระบวนการอีกซ์ทรูชันคือร้อยละ 13 ซึ่งจะให้ผลิตภัณฑ์ที่มีการพองตัวดีที่สุด (ศิราพร, 2534)

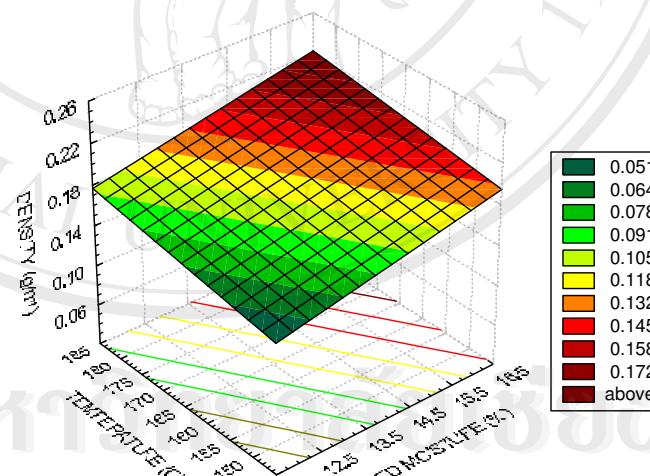
เมื่อพิจารณาสมการคดดอยเข้ารหัสของคุณภาพทางประสาทสัมผัสด้านความกรอบ (ตารางภาคผนวก ง.3) พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพด้านความกรอบ มี 2 ปัจจัย ได้แก่ ความชื้นส่วนผสม และความเร็วรอบสกรู จากพื้นที่การตอบสนองของความกรอบเมื่อใช้ระดับความชื้นส่วนผสมต่ำ และความเร็วรอบสกรูต่ำกันพบว่า หากความชื้นส่วนผสมต่ำและความเร็วรอบสกรูสูง คะแนนการยอมรับจะสูง แต่หากความชื้นส่วนผสมสูงและความเร็วรอบสกรูต่ำ คะแนนการยอมรับจะน้อย (ภาพที่ 4.5) สำหรับคุณภาพทางประสาทสัมผัสด้านความเนียนเนื้อ พบว่า อุณหภูมิสุดท้ายมีอิทธิพลต่อคะแนนการยอมรับด้านความเนียนเนื้อของผลิตภัณฑ์น้อยกว่าความชื้นส่วนผสม และความเร็วรอบสกรู เมื่อสร้างกราฟพื้นที่การตอบสนองของความเนียนเนื้อ โดยพิจารณาอุณหภูมิสุดท้ายคงที่ พบว่า คะแนนการยอมรับจะสูง หากใช้ความเร็วรอบสกรูสูง ความชื้นส่วนผสมต่ำ (ภาพที่ 4.6) เมื่อพิจารณาความเร็วรอบสกรูคงที่ พบว่า หากใช้ความชื้นส่วนผสมและอุณหภูมิสุดท้ายต่ำ คะแนนการยอมรับจะสูงขึ้น (ภาพที่ 4.7) และเมื่อพิจารณาความชื้นคงที่ พบว่า การใช้ความเร็วรอบสกรูสูงและอุณหภูมิสุดท้ายต่ำ หรือการใช้ความเร็วรอบสกรูต่ำและอุณหภูมิสุดท้ายสูง คะแนนการยอมรับจะมาก (ภาพที่ 4.8)

เมื่อพิจารณาสมการคดดอยเข้ารหัสของคุณภาพทางประสาทสัมผัส ด้านความชอบโดยรวม (ตารางภาคผนวก ง.3) พบว่า อุณหภูมิสุดท้ายมีอิทธิพลต่อคะแนนการยอมรับด้านความชอบ โดยรวมน้อยกว่าความชื้นส่วนผสม และความเร็วรอบสกรู เมื่อนำมาสมการคดดอยคดหัศของความชอบโดยรวมไปสร้างกราฟพื้นที่การตอบสนอง เมื่อพิจารณาอุณหภูมิสุดท้ายคงที่ พบว่า คะแนนการยอมรับจะสูง หากใช้ความเร็วรอบสกรูสูง ความชื้นส่วนผสมต่ำ (ภาพที่ 4.9) เมื่อพิจารณาความเร็วรอบสกรูคงที่ พบว่า หากใช้ความชื้นส่วนผสมและอุณหภูมิสุดท้ายต่ำ คะแนนการยอมรับจะสูงขึ้น (ภาพที่ 4.10) และเมื่อพิจารณาความชื้นคงที่ พบว่า การใช้ความเร็วรอบสกรูสูง และอุณหภูมิสุดท้ายต่ำ หรือการใช้ความเร็วรอบสกรูต่ำและอุณหภูมิสุดท้ายสูง คะแนนการยอมรับจะมาก (ภาพที่ 4.11)

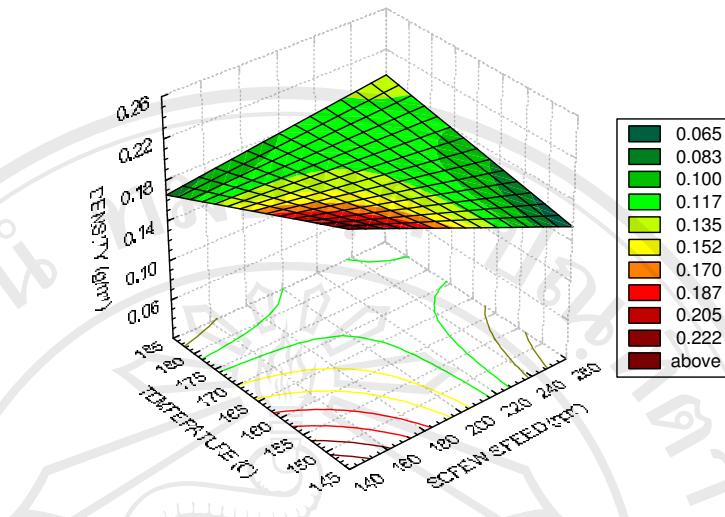
ผลิตภัณฑ์ที่มีคะแนนการยอมรับด้านลักษณะเนื้อสัมผัสและความชอบโดยรวมสูง มักเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีความพองตัวสูง และมีความหนาแน่นน้อย ซึ่งสัมพันธ์กับความชื้นส่วนผสม ความเร็วรอบสกรู และอุณหภูมิสุดท้าย ดังนั้น การคัดเลือกสภาพการผลิตที่เหมาะสมที่สุดในการผลิตอาหารเชื้อชุบชาติเสริมฟิกทอง จึงพิจารณาคะแนนการยอมรับทางประสาทสัมผัสเป็นสำคัญ โดยหาระดับของความชื้นส่วนผสม ความเร็วรอบสกรู และอุณหภูมิสุดท้ายในช่วงที่ทำการศึกษาที่ทำให้ผลิตภัณฑ์ได้รับคะแนนการยอมรับทางประสาทสัมผasmากที่สุด จากการวิเคราะห์ทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Design Expert 6.0 พบว่ามีสภาวะในการผลิตที่มีความเหมาะสมสำหรับการผลิตอาหารเชื้อชุบชาติเสริมฟิกทองทั้งหมด 5 สภาวะ (ตารางที่ 4.7)

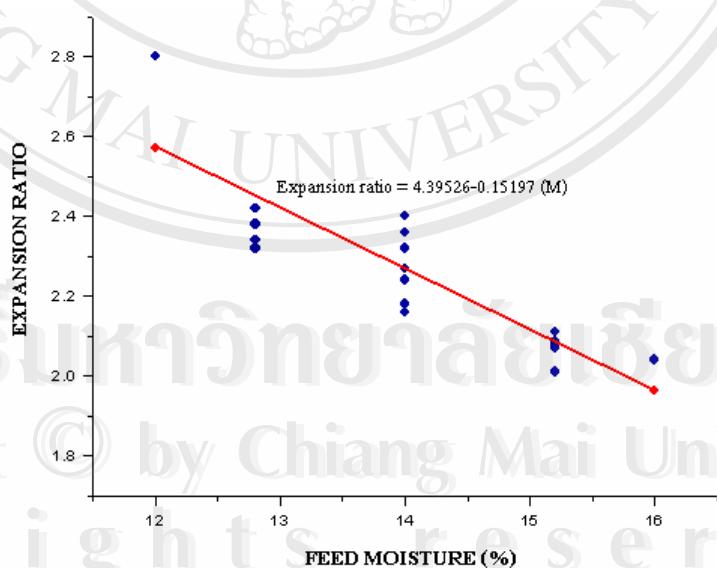
ภาพที่ 4.1 พื้นที่การตอบสนองของความหนาแน่นเนื่องจากปัจจัยระดับความชื้นส่วนผสมและความเร็วรอบสกรูในการผลิตอาหารเข้าขัญชาติเสริมฟักทองพง เมื่อพิจารณาอุณหภูมิสุดท้ายคงที่

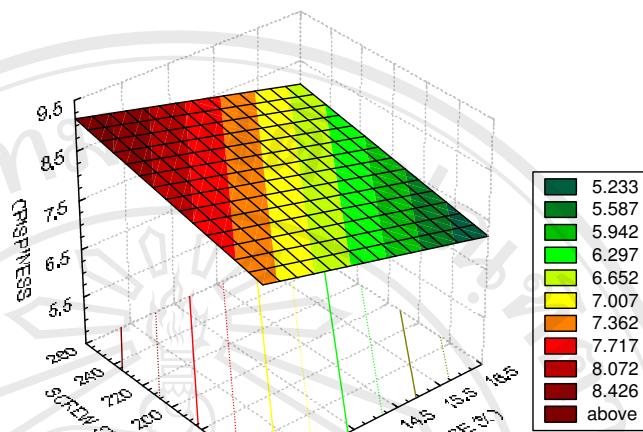
ภาพที่ 4.2 พื้นที่การตอบสนองของความหนาแน่นเนื่องจากปัจจัยระดับความชื้นส่วนผสมและอุณหภูมิสุดท้ายในการผลิตอาหารเข้าขัญชาติเสริมฟักทองพง เมื่อพิจารณาความเร็วรอบสกรูคงที่

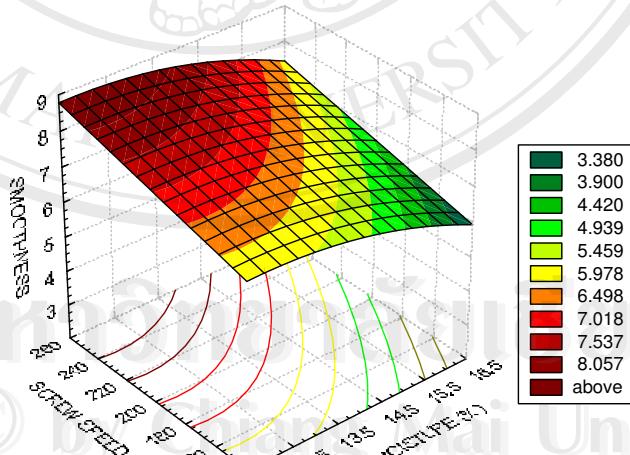
ภาพที่ 4.3 พื้นที่การตอบสนองของความหนาแน่นของจากปัจจัยระดับความเร็วรอบสกรูและอุณหภูมิสุดท้ายในการผลิตอาหารเชื้อชั้ญชาติเสริมฟิกทองผง เมื่อพิจารณาความชื้นส่วนผสมคงที่

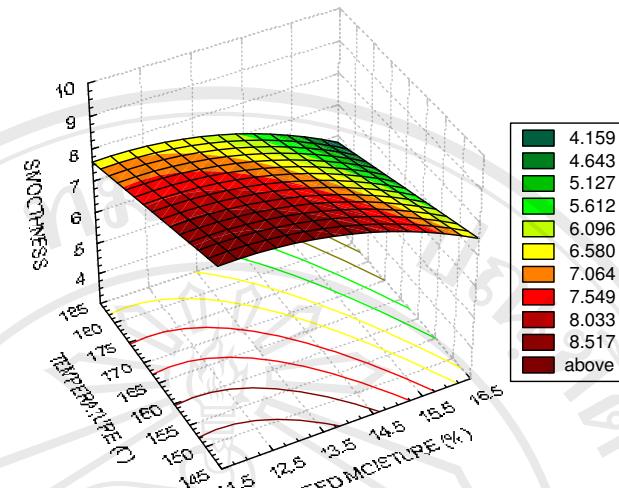
ภาพที่ 4.4 การเปรียบเทียบผลของความชื้นส่วนผสมต่ออัตราส่วนการพองตัวกับสมการทดแทนโดยถอดรหัสของอาหารเชื้อชั้ญชาติเสริมฟิกทองผง

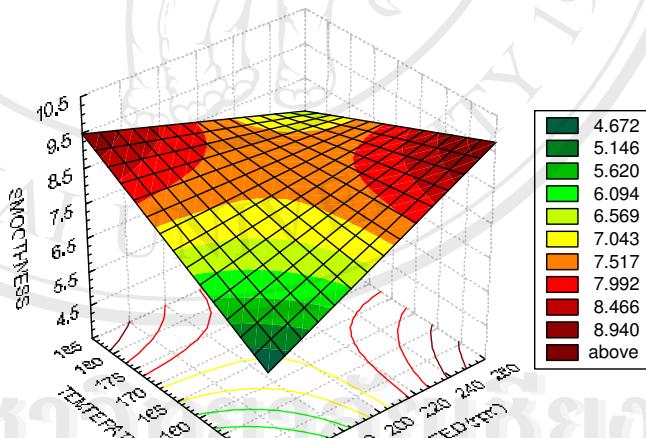
ภาพที่ 4.5 พื้นที่การตอบสนองของความกรอบเมื่อใช้ระดับความชื้นส่วนผสมและความเร็วรอบสกรูต่างกันในการผลิตอาหารเข้าขั้นชาดิสเตริมฟิกทองผง

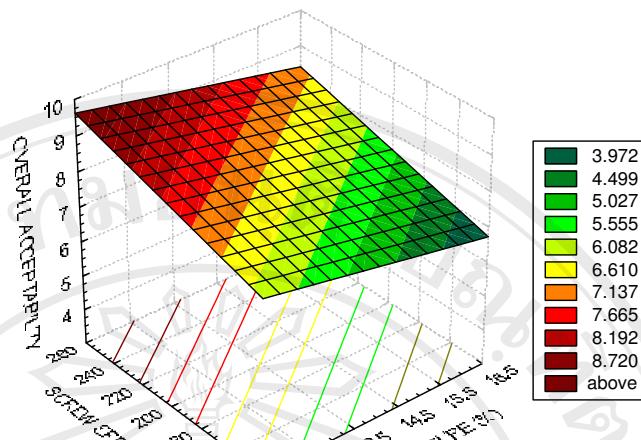
ภาพที่ 4.6 พื้นที่การตอบสนองของความเนียนเนื่องเนื่องจากปัจจัยระดับความชื้นส่วนผสมและความเร็วรอบสกรูในการผลิตอาหารเข้าขั้นชาดิสเตริมฟิกทองผง เมื่อพิจารณาอุณหภูมิสุดท้ายคงที่

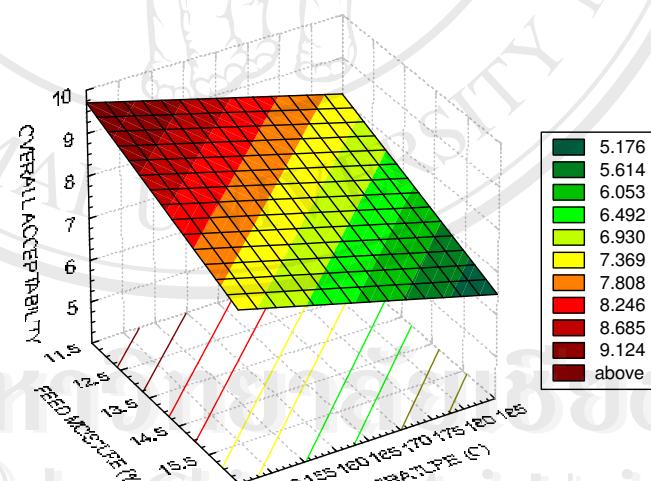
ภาพที่ 4.7 พื้นที่การตอบสนองของความเนียนเนื้อเนื่องจากปัจจัยระดับความชื้นส่วนผสมและอุณหภูมิสุดท้ายในการผลิตอาหารเข้าข่ายชาติเกริมฟิกทองผง เมื่อพิจารณาความเร็วรอบสกรูคงที่

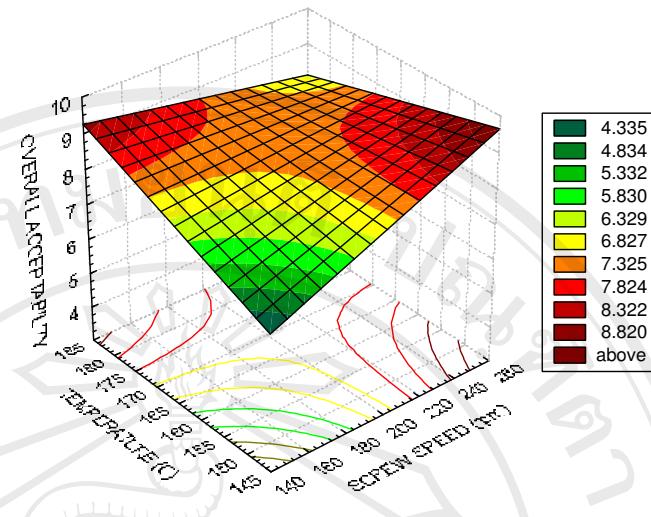
ภาพที่ 4.8 พื้นที่การตอบสนองของความเนียนเนื้อเนื่องจากปัจจัยระดับความเร็วรอบสกรูและอุณหภูมิสุดท้ายในการผลิตอาหารเข้าข่ายชาติเกริมฟิกทองผง เมื่อพิจารณาความชื้นส่วนผสมคงที่

ภาพที่ 4.9 พื้นที่การตอบสนองของความชอบโดยรวมเนื่องจากปัจจัยระดับความเร็วอบสกูรและความชื้นส่วนผสมในการผลิตอาหารเข้าข่ายชาติเกริมฟิกทองผง สุดท้ายคงที่ เมื่อพิจารณาอุณหภูมิ

ภาพที่ 4.10 พื้นที่การตอบสนองของความชอบโดยรวมเนื่องจากปัจจัยระดับอุณหภูมิสุดท้ายและความชื้นส่วนผสมในการผลิตอาหารเข้าข่ายชาติเกริมฟิกทองผง เมื่อพิจารณาความเร็วอบสกูรคงที่

ภาพที่ 4.11 พื้นที่การตอบสนองของความชอบโดยรวมเนื่องจากปัจจัยระดับอุณหภูมิสุดท้ายและความเร็วรอบสกรูในการผลิตอาหารเข้าข่ายชาติเสริมฟักทองผง เมื่อพิจารณาความชื้น ส่วนผสมคงที่

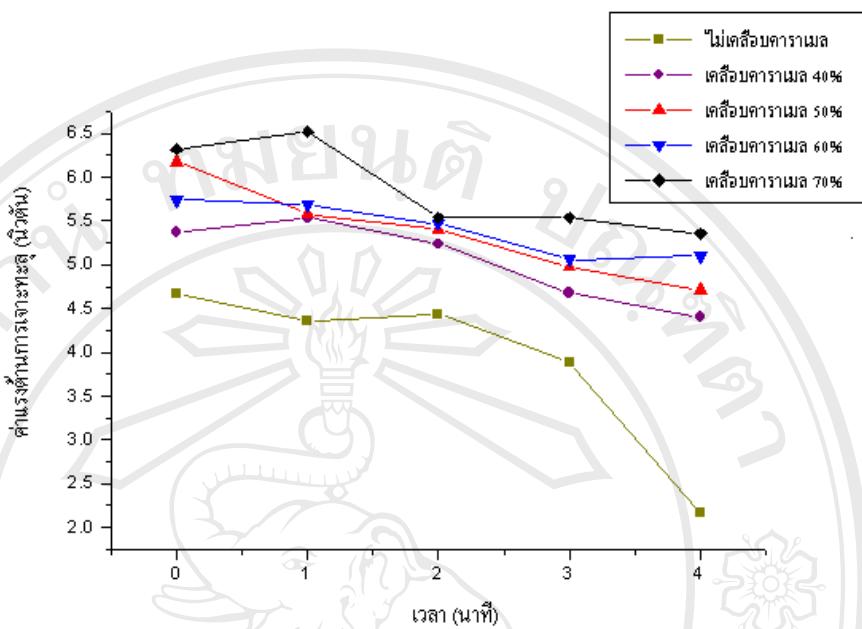
ตารางที่ 4.7 สภาพภาวะในการผลิตที่เหมาะสมที่สุดที่วิเคราะห์ได้สำหรับการผลิตอาหารเข้าข่ายชาติเสริมฟักทองผง

สภาพ ที่	สภาพที่เหมาะสม			คุณภาพทางประสานลักษณะ			
	ความชื้น ส่วนผสม (ร้อยละ)	ความเร็ว รอบสกรู (รอบต่อ นาที)	อุณหภูมิ สุดท้าย (องศา เซลเซียส)	ความ กรอบ	ความนิยม เนื้อ	ความชอบ โดยรวม	คะแนน รวม
1	13.4	250	156	7.79	8.05	8.03	23.86
2	12.7	243	162	8.01	7.75	7.88	23.63
3	12.2	250	165	8.33	7.71	8.06	24.11
4	12.1	242	164	8.26	7.70	8.06	24.02
5	13.1	248	156	7.89	8.10	8.12	24.12

จากการประมวลผลโดยโปรแกรมสำเร็จรูป Design Expert 6.0 สรุปว่าที่เหมาะสมในการผลิตอาหารเข้าข่ายชาติเสริมฟิกทองผงที่ได้ มีทั้งหมด 5 สรุปว่า ซึ่งมีความชื้นส่วนผสมอยู่ในช่วงร้อยละ 12.1-13.4 ความเร็วรอบสกรูอยู่ในช่วง 242-250 รอบต่อนาที และอุณหภูมิสุดท้ายอยู่ในช่วง 156-165 องศาเซลเซียส จากการคำนวนคุณภาพทางประสิทธิภาพโดยการแทนค่าของแต่ละปัจจัยทั้ง 5 สรุปว่าในสมการลดด้อยถือครหัสของความกรอบ ความเนียนเนื้อ และความชอบโดยรวมพบว่า คะแนนการยอมรับในด้านความกรอบอยู่ในช่วง 7.79-8.33 ความเนียนเนื้อออยู่ในช่วง 7.71-8.10 และความชอบโดยรวมอยู่ในช่วง 7.88-8.12 จะเห็นว่ามีคะแนนการยอมรับอยู่ในระดับที่ดี คืออยู่ในระดับชอบปานกลาง-ชอบมาก ดังนั้นสามารถใช้สรุปว่าในการผลิตทั้ง 5 สรุปว่าเพื่อทำการผลิตอาหารเข้าข่ายชาติเสริมฟิกทองผงได้ แต่ในการทดลองนี้จะเลือกสรุปว่าในการผลิตที่เหมาะสมที่สุด คือ มีการยอมรับทางประสิทธิภาพในทุกด้านมากที่สุด ดังนั้นจึงพิจารณาโดยการจัดลำดับผลรวมของคะแนนการยอมรับทางประสิทธิภาพในทุกสรุป โดยสรุปว่าที่มีผลรวมของคะแนนที่มากที่สุดจะเป็นสรุปว่าในการผลิตที่ดีที่สุด ในที่นี้สรุปว่าที่มีผลรวมของคะแนนมากที่สุดคือ สรุปว่าที่ 5 โดยมีคะแนนรวมเท่ากับ 24.12 จึงพิจารณาเลือกสรุปว่าที่ 5 เป็นสรุปว่าที่เหมาะสมที่สุดในการผลิตอาหารเข้าข่ายชาติเสริมฟิกทองผง เมื่อแทนค่า ความชื้นส่วนผสมร้อยละ 13.1 ความเร็วรอบสกรู 248 รอบต่อนาที และอุณหภูมิสุดท้าย 156 องศาเซลเซียส ลงในสมการลดด้อยถือครหัสจะได้ผลิตภัณฑ์อาหารเข้าข่ายชาติเสริมฟิกทองผงที่มีความหนาแน่น 0.08 กรัมต่อมิลลิลิตร อัตราส่วนการพองตัว 2.40 คะแนนการยอมรับทางด้านความกรอบ ความเนียนเนื้อ และความชอบโดยรวมเท่ากับ 7.89 8.10 และ 8.12 ตามลำดับ

4.4 ปริมาณความเมลที่เหมาะสมในการเคลือบอาหารเข้าข่ายชาติเสริมฟิกทองผง

เมื่อนำอาหารเข้าข่ายชาติเสริมฟิกทองผงที่ผลิตขึ้นตามอัตราส่วนของวัตถุคิด และสรุปว่าการผลิตที่เลือกได้ (จากการทดลองที่ 3.3.2 และ 3.3.3) ไปเคลือบด้วยความเมล 5 ระดับ ตามที่กำหนด เมื่อทดสอบความคงตัวในน้ำนม พบร่วมกันว่า ทุกตัวอย่างมีแนวโน้มของค่าแรงต้านการเจาะทะลุลดลงเรื่อยๆ เมื่อแซ่บในน้ำนมเป็นระยะเวลาที่นานขึ้น (ภาพที่ 4.12) โดยที่พบว่า แรงต้านการเจาะทะลุของผลิตภัณฑ์ที่ไม่เคลือบความเมลมีแนวโน้มที่ลดลงมากที่สุด รองลงไปคือ ผลิตภัณฑ์ที่เคลือบความเมลร้อยละ 40 50 60 และ 70 ตามลำดับ และคงว่า การที่เคลือบความเมลในปริมาณที่มากขึ้น ส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มีแนวโน้มที่คงความกรอบมากขึ้น เนื่องจากความเมลที่เคลือบจะไปเคลือบอยู่ที่ผิวของผลิตภัณฑ์ เมื่อนำผลิตภัณฑ์ไปแซ่บในน้ำนม จึงทำให้น้ำนมซึมเข้าไปได้มากกว่าที่ไม่ได้เคลือบความเมล ค่าแรงต้านการเจาะทะลุของผลิตภัณฑ์เป็นปัจจัยหนึ่งที่ต้องคำนึงถึงในการผลิตอาหารเข้าข่ายชาติ เนื่องจากการบริโภคอาหารเข้าข่ายชาติผู้บริโภคจะจะบริโภคกับนม ผลิตภัณฑ์อาหารเข้าข่ายชาติที่ดี ควรมีความคงตัวในน้ำนมได้นาน (วิจิตร, 2546)

ภาพที่ 4.12 ค่าแรงต้านการเจาะทะลุของอาหารเช้าขัญชาติเสริมฟิกทองผงเคลือบカラเมลซึ่งแช่ในน้ำนมในเวลาแตกต่างกัน

เมื่อนำอาหารเช้าขัญชาติเสริมฟิกทองผงที่เคลือบカラเมล ไปทดสอบคุณภาพทางประสานสัมพัสโตริกิจการจัดลำดับคะแนน (Ranking test) และเทียบค่าผลรวมการจัดลำดับคะแนนกับตาราง Rank totals (ภาคผนวก จ.) พบว่า อาหารเช้าขัญชาติที่เคลือบカラเมลร้อยละ 50 ของน้ำหนักผลิตภัณฑ์ มีการจัดลำดับคะแนนความชอบที่ดีที่สุด (ตารางที่ 4.8) รองลงไปเป็นอาหารเช้าขัญชาติที่เคลือบカラเมลร้อยละ 70 60 และ 40 ของน้ำหนักผลิตภัณฑ์ ตามลำดับ ซึ่งมีค่าใกล้เคียงกัน ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ส่วนอาหารเช้าขัญชาติที่ไม่เคลือบカラเมล มีผลรวมการจัดลำดับคะแนนต่ำที่สุด

เมื่อเปรียบเทียบค่าแรงต้านการเจาะทะลุของผลิตภัณฑ์ หลังการแช่ในน้ำนมได้ 4 นาที [ปรับปรุงตามวิธีการของ Burrong and Kimberlee (2001) และ วิจตรा (2546)] พบว่า อาหารเช้าขัญชาติเสริมฟิกทองผงที่เคลือบカラเมลร้อยละ 50 60 และ 70 ของน้ำหนักผลิตภัณฑ์ มีค่าแรงต้านการเจาะทะลุที่ใกล้เคียงกัน (อยู่ในช่วง 4.71 ± 1.13 ถึง 5.36 ± 1.13 นิวตัน) (ตารางที่ 4.8) ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น ค่าแรงต้านการเจาะทะลุของผลิตภัณฑ์ อาจเป็นเพียงปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการจัดลำดับความชอบของผู้ทดสอบชิม อาจมีปัจจัยอื่นร่วมด้วย เช่น สี กลิ่น และรสชาติของผลิตภัณฑ์ เป็นต้น โดยผลิตภัณฑ์ที่ถูกเคลือบカラเมลจะมีสี

น้ำตาลทอง มันวามากขึ้น (วิจิตร, 2546) มิกลินหอมของเนย และมีรสชาติที่ดี เนื่องจากน้ำตาล และเนยที่ใช้เคลือบ (พัชรินทร์ และสุจิรา, 2542)

ตารางที่ 4.8 ค่าแรงด้านการเจาะทะลุและผลรวมการจัดลำดับความชอบคุณภาพทางประสาทสัมผัสระหว่างอาหารเข้าชั้นชาติเสริมฟักทองผงเคลือบภารเมลในระดับต่างๆ

ปริมาณภารเมลที่เคลือบ (ร้อยละ)	ผลรวมการจัดลำดับความชอบ	ค่าแรงด้านการเจาะทะลุในนาทีที่ 4 ^{1/} (นิวตัน)
0	70	$2.16^c \pm 1.20$
40	54	$4.40^b \pm 1.20$
50	30	$4.71^{ab} \pm 1.13$
60	37	$5.10^{ab} \pm 0.97$
70	34	$5.36^a \pm 1.13$

หมายเหตุ : 1/ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยตามแนวตั้ง อักษรภาษาอังกฤษกำกับต่างกันมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

4.5 คุณภาพของผลิตภัณฑ์อาหารเข้าชั้นชาติเสริมฟักทองผง

เมื่อเปรียบเทียบอาหารเข้าชั้นชาติเสริมฟักทองผงที่คัดเลือกได้ (จากการทดลองที่ 3.3.4) กับผลิตภัณฑ์ชนิดเดียวกันทางการค้า 2 ชนิด จากการสังเกต อาหารเข้าชั้นชาติเสริมฟักทองผงมีสีเหลืองเข้มกว่าผลิตภัณฑ์ทางการค้าทั้ง 2 ชนิด (ภาพภาคผนวก ก.6) เมื่อวิเคราะห์คุณภาพทางกายภาพด้านค่าสี โดยวัดค่าความสว่าง (L*) ค่าสีแดง (a*) และค่าสีเหลือง (b*) พบว่า ค่าสีมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยอาหารเข้าชั้นชาติเสริมฟักทองผง มีค่าสีเหลือง (b*) สูงสุด (43.59 ± 0.37) (ตารางที่ 4.9) สำหรับค่าความสว่าง (L*) ของผลิตภัณฑ์ทั้ง 3 ชนิดมีค่าอยู่ในช่วง 69.91 ± 0.04 ถึง 77.67 ± 0.56 และมีค่าสีแดง (a*) อยู่ในช่วง 1.63 ± 0.04 ถึง 13.31 ± 0.04 สำหรับความหนาแน่นพบว่า อาหารเข้าชั้นชาติเสริมฟักทองผงมีค่าความหนาแน่นน้อยที่สุด (0.13 ± 0.00 กรัมต่อมิลลิลิตร) แต่ออยู่ในเกณฑ์ที่ดีของอาหารเข้าชั้นชาติจากกระบวนการอีกซ์ทรูชันคือ $0.137 - 0.159$ กรัมต่อมิลลิลิตร (ประชา และจุฬาลักษณ์, 2542) หรือ 0.146 ± 0.01 กรัมต่อมิลลิลิตร (ประชา และจุฬาลักษณ์, 2540)

จากการตรวจวิเคราะห์คุณภาพทางเคมี พบว่า คุณภาพทางเคมีของผลิตภัณฑ์อาหารเข้าชั้น 3 ชนิด ส่วนใหญ่ (ความชื้น โปรตีน ไขมัน เยื่อไขยาน คาร์โบไฮเดรต วอเตอร์แอคติวิตี้ และสาร

เบต้า-แครอทิน) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยมีความชื้นอยู่ในช่วงร้อยละ 2.33 ± 0.12 ถึง 3.37 ± 0.12 โดยผลิตภัณฑ์ประเภทนมขบเคี้ยวและอาหารเข้าชั้นชาติที่ผลิตโดยเครื่องอีกซ์ทຽเครอร์หลังจากอบแห้งแล้ว ควรจะมีความชื้นเหลืออยู่ในช่วงร้อยละ 1-2 ซึ่งจะได้ผลิตภัณฑ์ที่มีความกรอบนาน (ประชา, 2537ก) วอเตอร์แอคติวิตีของอาหารเข้าชั้นชาติทั้ง 3 ชนิดพบว่าอยู่ในช่วง 0.142 ± 0.00 ถึง 0.303 ± 0.00 ซึ่งเป็นช่วงที่ปลอดภัยจากการเจริญของเชื้อจุลินทรีย์ โดยจุลินทรีย์ทุกชนิดจะหยุดการเจริญเมื่ออาหารมีค่า沃เตอร์แอคติวิตี ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 0.6 (นิชิยา, 2545; Fellow, 1993; Banwart, 1983) ปริมาณโปรตีนในอาหารเข้าชั้นชาติเสริมฟักทองผงมีค่าสูงสุด (ร้อยละ 5.82 ± 0.01) รองลงไปเป็นผลิตภัณฑ์ทางการค้า 1 และผลิตภัณฑ์ทางการค้า 2 (ร้อยละ 4.71 ± 0.00 และ 4.39 ± 0.01 ตามลำดับ)

สำหรับปริมาณคาร์โบไฮเดรต พบว่า ผลิตภัณฑ์ทางการค้า 2 มีปริมาณสูงสุด (ร้อยละ 87.67 ± 0.10) รองลงไปเป็นผลิตภัณฑ์ทางการค้า 1 และอาหารเข้าชั้นชาติเสริมฟักทองผง (ร้อยละ 86.50 ± 0.17 และ 83.43 ± 0.07 ตามลำดับ) สำหรับปริมาณไขมันในอาหารเข้าชั้นชาติเสริมฟักทองผงพบว่า มีปริมาณสูงกว่าผลิตภัณฑ์ทางการค้าทั้ง 2 ชนิด คือมีปริมาณไขมันร้อยละ 4.56 ± 0.19 เนื่องจากในขั้นตอนการเคลือบภาราเมลอนนั้นมีเนยเป็นส่วนผสมของการเมลที่ใช้ในการเคลือบ ซึ่งจากตารางแสดงคุณค่าทางอาหารไทยในส่วนที่กินได้ 100 กรัม พบว่า เนยชนิดเค็มมีปริมาณไขมันสูงถึง 52.4 กรัม (กองโภชนาการ, 2535) อาหารเข้าชั้นชาติเสริมฟักทองผงมีปริมาณเยื่อไขยานสูงสุด (ร้อยละ 1.27 ± 0.04) รองลงไปเป็นผลิตภัณฑ์ทางการค้า 1 และผลิตภัณฑ์ทางการค้า 2 (ร้อยละ 1.11 ± 0.12 และ 0.43 ± 0.05 ตามลำดับ) ส่วนปริมาณเก้าในผลิตภัณฑ์อาหารเข้าชั้นชาติทั้ง 3 ชนิด พบว่า มีค่าใกล้เคียงกัน ไม่แตกต่างกันทางสถิติ อยู่ในช่วงร้อยละ 1.80 ± 0.04 ถึง 1.85 ± 0.03 โดยอาหารเข้าชั้นชาติทางการค้า ส่วนใหญ่มีปริมาณเยื่อไขยานอยู่ในช่วงร้อยละ 0.4-3.6 และมีปริมาณเก้าอยู่ในช่วงร้อยละ 0.4-4.4 (Leslis *et al.*, 1971) สำหรับปริมาณสารเบต้า-แครอทีนในผลิตภัณฑ์อาหารเข้าชั้นชาติทั้ง 3 ชนิดพบว่า อาหารเข้าชั้นชาติเสริมฟักทองผงมีปริมาณสารเบต้า-แครอทีนสูงที่สุด (0.93 ± 0.02 มิลลิกรัมต่อ 100 กรัมตัวอย่าง) รองลงไปคือ ผลิตภัณฑ์ทางการค้า 1 (0.80 ± 0.07 มิลลิกรัมต่อ 100 กรัมตัวอย่าง) และผลิตภัณฑ์ทางการค้า 2 (0.08 ± 0.04 มิลลิกรัมต่อ 100 กรัมตัวอย่าง) เมื่อทำการทดสอบทางประสาทสัมผัสในด้านสี กลิ่น รสชาติ ความกรอบ ความเนียนเนื้อ และความชอบโดยรวมของอาหารเข้าชั้นชาติเสริมฟักทองผง เปรียบเทียบกับผลิตภัณฑ์ทางการค้าทั้ง 2 ชนิดพบว่า การยอมรับคุณภาพด้านสี และรสชาติของอาหารเข้าชั้นชาติเสริมฟักทองผงกับผลิตภัณฑ์ทางการค้า 1 ดีใกล้เคียงกัน (อยู่ในช่วง 7.50 ± 0.76 ถึง 7.55 ± 0.60 และ 7.55 ± 1.23 ถึง 7.65 ± 0.81 ตามลำดับ) ซึ่งสูงกว่าผลิตภัณฑ์ทางการค้า 2 (6.45 ± 1.82 และ 6.25 ± 1.74 ตามลำดับ) ส่วนคุณภาพทางด้านกลิ่นพบว่า อาหารเข้าชั้นชาติเสริมฟักทองผงได้รับคะแนนการยอมรับสูงที่สุด (7.15 ± 1.35) รองลงไปเป็นผลิตภัณฑ์ทางการค้า 1 และผลิตภัณฑ์ทางการค้า 2 (7.00 ± 1.03 และ

6.15 ± 1.87 ตามคำดับ) สำหรับคุณภาพด้านความกรอบและความเนียนเนื้อพบว่า ผลิตภัณฑ์อาหาร เช้าชัญชาติทั้ง 3 ชนิด ได้รับคะแนนการยอมรับดีใกล้เคียงกัน ไม่แตกต่างกันทางสถิติ แต่มีคะแนนความชอบโดยรวมที่สูงกว่าผลิตภัณฑ์ทางการค้า 1 และผลิตภัณฑ์ทางการค้า 2 อยู่ในเกณฑ์ของปานกลางถึงขอบมาก

เมื่อเปรียบเทียบคุณค่าทางโภชนาการต่อหนึ่งหน่วยบริโภค (30 กรัม) ของอาหารเช้าชัญชาติ เสริมฟิกทองผงกับผลิตภัณฑ์ทางการค้าทั้ง 2 ชนิด จากการคำนวณพบว่า เมื่อรับประทานอาหารเช้าชัญชาติเสริมฟิกทองผง 30 กรัม จะได้รับไขมันทั้งหมด 1.5 กรัม (เทียบเท่า 2 % Thai RDI) โปรตีน 2 กรัม คาร์โบไฮเดรตทั้งหมด 25 กรัม (เทียบเท่า 8 % Thai RDI) และได้รับพลังงานทั้งหมด 120 กิโลแคลอรี่ (ตารางที่ 4.10) จะเห็นได้ว่า อาหารเช้าชัญชาติเสริมฟิกทองผงมีโปรตีนสูงกว่าผลิตภัณฑ์ทางการค้าทั้ง 2 ชนิด ถึง 2 เท่า และมีคุณค่าทางโภชนาการอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ใกล้เคียงกับผลิตภัณฑ์ทางการค้าทั้ง 2 ชนิด

เมื่อวิเคราะห์ต้นทุนการผลิต ไม่รวมค่าเสื่อมราคาของเครื่องมือที่ใช้ในกระบวนการผลิต พบว่า อาหารเช้าชัญชาติเสริมฟิกทองผงมีต้นทุนการผลิตทั้งหมด 32 บาทต่อกิโลกรัม (ภาคผนวก 4.3) ซึ่ง เป็นต้นทุนที่ต่ำมาก เมื่อพิจารณาจากราคาขายของผลิตภัณฑ์ทางการค้า 1 (433 บาทต่อกิโลกรัม) และผลิตภัณฑ์การค้า 2 (333 บาทต่อกิโลกรัม) ซึ่งราคาที่จำหน่ายของผลิตภัณฑ์ทางการค้าทั้ง 2 ชนิด อาจรวม ค่าบรรจุภัณฑ์ ค่าโฆษณา กำไร รวมไปถึงค่าใช้จ่ายในการนำเข้าของผลิตภัณฑ์ เป็นต้น ดังนั้นอาหารเช้าชัญชาติเสริมฟิกทองผง จึงเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่น่าจะเป็นทางเลือกหนึ่ง ในการผลิตในเชิงพาณิชย์ได้ด้วยต้นทุนที่ไม่สูง ซึ่งนอกจากจะได้ผลิตภัณฑ์อาหารเช้าชัญชาติที่มีคุณค่าทางอาหารแล้ว ยังเป็นการนำวัตถุดิบทองถินที่มีอยู่ในประเทศไทยมาใช้ประโยชน์ เพิ่มมูลค่าให้กับวัตถุดิบทาทางการเกษตร และเป็นแนวทางในการพัฒนาระบวนการผลิตอาหารเช้าชัญชาติ โดยกระบวนการอีกชั้นตอนต่อไป

ตารางที่ 4.9 เปรียบเทียบคุณภาพทางกายภาพ เคมี และทางประสาทสัมผัสของอาหารเช้าข้อมูล
เสริมฟิกทองผงกับผลิตภัณฑ์ทางการค้า 2 ชนิด

ลักษณะคุณภาพ ^{1/}	วัตถุดิบ		
	อาหารเช้าข้อมูล เสริมฟิกทองผง	ผลิตภัณฑ์ ทางการค้า 1 (Nestle')	ผลิตภัณฑ์ ทางการค้า 2 (Kellogg's)
คุณภาพทางกายภาพ			
ค่าความสว่าง (L*)	$75.39^b \pm 0.42$	$77.67^a \pm 0.56$	$69.91^c \pm 0.04$
ค่าสีแดง (a*)	$3.75^b \pm 0.15$	$1.63^c \pm 0.04$	$13.31^a \pm 0.04$
ค่าสีเหลือง (b*)	$43.59^a \pm 0.37$	$42.23^a \pm 1.00$	$21.79^b \pm 0.06$
ความหนาแน่น (กรัมต่อมิลลิลิตร)	$0.13^c \pm 0.00$	$0.15^b \pm 0.00$	$0.16^a \pm 0.00$
คุณภาพทางเคมี^{2/}			
ความชื้น (ร้อยละ)	$3.07^b \pm 0.15$	$2.33^c \pm 0.12$	$3.37^a \pm 0.12$
โปรตีน (ร้อยละ)	$5.82^a \pm 0.01$	$4.39^c \pm 0.01$	$4.71^b \pm 0.00$
ไขมัน (ร้อยละ)	$4.56^a \pm 0.19$	$3.87^b \pm 0.07$	$1.99^c \pm 0.03$
เยื่อไขยาน (ร้อยละ)	$1.27^a \pm 0.04$	$1.11^a \pm 0.12$	$0.43^b \pm 0.05$
เต้า (ร้อยละ) ^{ns.}	1.85 ± 0.03	1.80 ± 0.04	1.83 ± 0.03
คาร์โบไฮเดรต (ร้อยละ)	$83.43^c \pm 0.07$	$86.50^b \pm 0.17$	$87.67^a \pm 0.10$
วอเตอร์แอคติวิตี้	$0.142^c \pm 0.00$	$0.280^b \pm 0.00$	$0.303^a \pm 0.00$
สารเบต้า-แคโรทิน (มิลลิกรัมต่อ 100 กรัม)	$0.93^a \pm 0.02$	$0.80^b \pm 0.07$	$0.08^c \pm 0.02$
คุณภาพทางประสาทสัมผัส			
สี	$7.55^a \pm 0.60$	$7.50^a \pm 0.76$	$6.45^b \pm 1.82$
กลิ่น	$7.15^{ab} \pm 1.35$	$7.00^{bc} \pm 1.03$	$6.15^c \pm 1.87$
รสชาติ	$7.65^a \pm 0.81$	$7.55^a \pm 1.23$	$6.25^b \pm 1.74$
ความกรอบ ^{ns.}	8.05 ± 0.67	7.95 ± 0.67	7.65 ± 0.88
ความเนียนเนื้อ ^{ns.}	7.65 ± 0.99	7.60 ± 1.14	7.25 ± 1.16
ความชอบโดยรวม	$7.75^a \pm 0.72$	$7.60^a \pm 0.75$	$6.35^b \pm 1.79$

หมายเหตุ: 1/ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยตามจำนวนอน อักษรภาษาอังกฤษกำกับต่างกันมีความแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

2/ คุณภาพทางเคมี ยกเว้นวอเตอร์แอคติวิตี้ คำนวณจากน้ำหนักฐานเปียก (wet basis)

ns. หมายถึง ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ตารางที่ 4.10 เปรียบเทียบคุณค่าทางโภชนาการของอาหารเช้าขัญชาติเสริมฟักทองผงกับผลิตภัณฑ์ทางการค้า 2 ชนิด

คุณค่าทางโภชนาการต่อหนึ่งหน่วยบริโภค ^(30 กรัม)	อาหารเช้าขัญชาติเสริมฟักทองผง		ผลิตภัณฑ์ทางการค้า 1 (Nestle')		ผลิตภัณฑ์ทางการค้า 2 (Kellogg's)	
	กรัม	% Thai RDI*	กรัม	% Thai RDI*	กรัม	% Thai RDI*
ไข่มันทั้งหมด	1.5	2	2.5	4	0.5	1
โปรตีน	2	-	1	-	1	-
คาร์โบไฮเดรตทั้งหมด	25	8	25	8	27	9
พลังงานทั้งหมด	120 กิโลแคลอรี่		130 กิโลแคลอรี่		120 กิโลแคลอรี่	

หมายเหตุ: * หมายถึง ร้อยละของปริมาณสารอาหารที่แนะนำให้บริโภคต่อวันสำหรับคนไทยอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป โดยคำนึงถึงความต้องการพลังงานวันละ 2,000 กิโลแคลอรี่